

توزیع آناتومیک مجروحیت‌های جنگی و نقش احتمالی وسایل حفاظت فردی در پیشگیری از آنها

سید احمد شجاعی^۱ MD، مریم رضایی^۲ MD، محمد قاسمی^{*} MD، مرتضی ایزدی^۳ MD

آدرس مکاتبه: مرکز تحقیقات بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (ع)، تهران، ایران
mghmed@yahoo.com

تاریخ اعلام قبولی مقاله: ۱۳۸۷/۹/۳۰

تاریخ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۸۷/۹/۳۰

تاریخ اعلام وصول: ۱۳۸۷/۹/۱۸

چکیده

اهداف. پدیده جنگ دارای تبعات گوناگونی است. در بُعد انسانی، به غیر از تلفات جانی، میرایی ناشی از مجروحیت‌ها باز مالی بسیاری را برای فرد و جامعه در پی دارد. هدف این مطالعه، بررسی توزیع مجروحیت‌ها از جنبه‌های گوناگون و تحلیل آماری و طبی اطلاعات یکی از ستادهای مجروحین و مصدومین استانی است.

روش‌ها. تحقیق حاضر به صورت توصیفی- مقطوعی روی بروونده بپوشکی مجروحین جنگ ایران و عراق اعزام شده به ستاد مجروحین و مصدومین یکی از استان‌های کشور طی سال ۱۳۶۶ صورت پذیرفت. اطلاعات درج شده در بروونده با استفاده از چک لیست محقق ساز استخراج شد و از نظر عضو آسیب‌دیده، مجروحیت به سر و گردن، اندام فوقانی، اندام تحتانی، قفسه صدری، شکم، ستون فقرات و لگن تقسیم گردید. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آزمون‌های مربوط به متغیرهای کیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها. بین کل افراد شرکت‌داده شده در مطالعه، ۵۷۸ مورد مجروحیت ثبت گردید. شیوه آسیب اندام تحتانی (۰.۵۷/۶) بیش از سایر قسمت‌های بدن بود. اندام فوقانی (۳۰٪) و سر و گردن (۱۵/۷٪) در رده دوم و سوم قرار داشتند. شایع‌ترین علت نظامی رخداد مجروحیت، انفجار خمپاره و اصابت ترکش ناشی از آن بود. بیش از نیمی از مجروحیت‌ها حین عملیات پدافند رخ داده بود.

نتیجه‌گیری. عوامل غیرجنگی در بروز مجروحیت‌ها نقش مهمی دارد و در بیشتر مجروحیت‌ها ناحیه سر و تنہ درگیر شده‌اند. لذا اهتمام در به کارگیری وسایل حفاظت فردی با درجه حفاظت بالا می‌تواند در کاهش شیوه مجروحیت‌ها موثر باشد.

کلیدواژه‌ها: جنگ، مجروحیت، توزیع آناتومیک، شلیک گلوله، وسایل حفاظت فردی، پیشگیری

۳- مرکز تحقیقات بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (ع)، تهران، ایران

۱- دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (ع)، تهران، ایران

۲- مرکز تحقیقات تروما، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (ع)، تهران، ایران

مقدمه

پدیده جنگ دارای تبعات گوناگونی است. در بُعد انسانی جدا از تلفات جانی، مرگ و میر ناشی از مجروحیت‌ها بار مالی بسیاری را برای فرد و جامعه در پی دارد. به علاوه ناتوانی‌های ناشی از آسیب‌های جنگی، بار اقتصادی زیادی برای نیروهای نظامی بر جای می‌گذارد [۱]. ارزیابی نحوه مجروحیت‌ها و تقسیم‌بندی مجروحین و جانبازان، از چند منظر حائز اهمیت است [۲]:

- اولویت‌بندی اقسام گوناگون مجروحیت، به منظور پایش سلامت و بازتوانی
- اولویت‌بندی تخصیص منابع مالی
- طراحی ابزار و ادوات جنگی مناسب به منظور رفع نقاط ضعف منجر به تلفات و آسیب‌های جسمی
- طراحی لباس رزم و وسائل حفاظت فردی
- نظامی مناسب

داده‌ها درباره الگو و توزیع انواع مجروحیت‌های جنگی و پیامدهای آنها در مطالعات مختلف داخلی و خارجی دارای تفاوت‌هایی است. مطابق بررسی‌های صدری، شکم، ستون فقرات و لگن تقسیم شدند. البته ناحیه چشم در برخی آنالیزها مورد ارزیابی جداگانه قرار گرفت. در تقسیم‌بندی تقریبی روشنایی و تاریکی حین مجروح شدن، ساعت ۲۴ تا ۶ و ۱۸ تا ۲۴ به عنوان ساعت‌های تقریبی تاریکی و ساعت ۶ تا ۱۸ به عنوان ساعت‌های تقریبی روشنایی در نظر گرفته شدند. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آزمون کیفی محدودکاری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج

افراد مورد مطالعه دارای میانگین سنی 29 ± 7 /۱۷ سال بودند. بیشتر صاحبان پرونده‌ها را افراد بسیجی تشکیل می‌دادند ($109/29\%$). در زمان اعزام اولیه به جبهه، تعداد 198 نفر ($49/1\%$) از همان استان محل استقرار ستد اعزام شده بودند که این یافته با مجموع اعزام‌های سایر استان‌ها تفاوت آماری نداشت ($p > 0.05$). بیشتر حوادث منجر به مجروحیت در تابستان رخ داده بود. تعداد مجروحیت‌های ساعت‌های روش تفاوت آماری با تعداد مجروحیت‌های ساعت‌های تاریک نداشت ($p = 0.65$). شایع‌ترین علت نظامی رخداد مجروحیت افراد را افجحار خمپاره و اصابت ترکش ناشی از آن تشکیل می‌داد (223 مورد معادل $55/3\%$) که به طور معنی‌داری بیشتر از سایر علل بود ($p < 0.05$). بیش از نیمی از مجروحیت‌ها (۳۵۴ مورد) حین عملیات پدافند رخ داده بود (جدول ۱).

در مجموع تمام افراد مورد بررسی، 578 مورد مجروحیت ثبت گردید. آسیب اندام تحتانی بیشتر از سایر قسمت‌های بدن بود، به طوری که 232 نفر ($57/6\%$) دچار آسیب در این ناحیه شده بودند و مجروحیت در این ناحیه $40/1\%$ کل مجروحیت‌ها را تشکیل می‌داد. پس از این قسمت به ترتیب اندام فوقانی، سر و گردن و شکم بیشترین آسیب را دیده بودند. 12 مورد از آسیب‌های سر ($0.19/0.4\%$) در ناحیه چشم رخ داده بود که در 5 مورد موجب کوری کامل شده بود (جدول ۲).

یکی دیگر از مقوله‌های مورد پردازش محققین، پیامدهای مجروحیت‌های جنگی است. ناتوانی موقع و دائم، نیاز یا عدم نیاز به اعمال جراحی، قطع عضو (آمپوتاسیون) و مرگ در تعدادی از مقالات مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. در مطالعه‌ای درباره مجروحین جنگ ایران و عراق، شیوع ناتوانی دائم بین مجروحین $4/3\%$ و موارد جراحی شکم 9% گزارش شده است [۶]. توزیع آناتومیک مجروحیت‌ها، از دیگر الگوهای مورد علاقه اکثر محققین است. اندام تحتانی، شایع‌ترین موضع آناتومیک مجروحیت است [۶، ۷]. ارزیابی مجروحیت‌های جنگی با هدف پیشگیری از آنها در جنگ‌ها و مانورهای بعدی، بررسی مقایسه‌ای الگوی مجروحیت با برخی متغیرهای مستقل مانند عضویت رزمnde، زمان و مکان حادثه و ... از مهم‌ترین موضوعاتی هستند که در مطالعه مجروحیت‌های جنگی توجه کمتری به آنها شده است.

طی 8 سال جنگ ایران و عراق و پس از آن، مراجع مختلفی اقدام به ثبت و نگهداری آمار و اسناد پزشکی مجروحین و جانبازان نموده‌اند که ستادهای استانی مجروحین از آنها بوده‌اند. این مطالعه با هدف تعیین نقش برخی متغیرهای مستقل در رخداد مجروحیت‌ها و پرداختن به الگوی مجروحیت با رویکرد احتمال پیشگیری از آنها بین مجروحین جنگی اعزامی به یکی از این ستادها طراحی و اجرا شد.

نمودار (۱) توزیع مجروحین مورد مطالعه از نظر تعداد نواحی مجروح شده

بین نحوه مجروحیت (سلاح مورد استفاده علیه رزمnde) و نواحی مختلف آسیب‌دیده ارتباط آماری معنی‌داری وجود نداشت ($p > 0.05$). همچنین مشخص شد که بین نحوه مجروحیت مقابل با دشمن (پادفند و ...) و نواحی مختلف آسیب‌دیده ارتباط معنی‌داری وجود ندارد ($p > 0.05$). اما اصابت خمپاره یا ترکش آن (۱۱ مورد) و عبور از میدان مین (۷ مورد)، بیش از سلاح‌های دیگر منجر به آمپوتاسیون شده بودند ($p = 0.023$). همچنین اصابت خمپاره و ترکش آن بیش از سایر سلاح‌ها منجر به آسیب چندناحیه‌ای شده بود ($p = 0.035$). رخداد مجروحیت در جبهه غرب یا جنوب، تاریکی یا روشنایی هوا در زمان رخداد حادثه و نیز نوع عضویت رزمnde (بسیجی، وظیفه و ...) در نوع آناتومیک مجروحیت تاثیری نداشت ($p > 0.05$).

بحث

اگرچه شیوه‌های مربوط به حمله و دفاع طی زمان دستخوش تغییراتی شده است، لیکن الگوی آسیب‌های جنگی تقریباً ثابت مانده است [۵]. با این حال، آمار علل غیرجنگی مجروحیت‌ها و ناتوانی‌های موقت و دائم حاصل از آن در خلال جنگ‌های بزرگ با گذشت زمان رشد قابل توجهی داشته است. در جنگ جهانی اول، چهارمین علت مجروحیت عوامل غیرجنگی بوده‌اند، درحالی که در جنگ خلیج‌فارس، حوادث غیرجنگی در راس عوامل مجروحیت قرار داشته‌اند [۳]. مصدق باز این حوادث، مجروحیت‌های مربوط به وسایل نقلیه و سقوط از بلندی است [۵]. اما در مطالعه حاضر، اهم دلایل مجروحیت‌ها علل جنگی بودند. در مطالعه پرونده مجروحین جنگ ایران و عراق که کمیسیون عالی پژوهشی انجام داد، بیشتر دلایل مجروحیت را عوامل جنگی و مشخصاً سلاح‌های ترکش‌زا تشکیل داده‌اند [۶]. بررسی دکتر خانمی و همکاران در ضایعات شکمی موید همین مطلب بود [۸]. همچنین در تحقیق دیگری دکتر خانمی و همکاران دریافتند که در آسیب‌های نافذ شکم طی عملیات کربلای ۵، بیش از ۸۰٪ ضایعات به دلیل اصابت ترکش بوده است [۹]. در بررسی ما هم ترکش خمپاره مسبب بیش از ۵۰٪ مجروحیت‌ها قلمداد شد.

جدول (۱) توزیع کل مجروحین مورد مطالعه بر حسب شرایط فردی و کیفی

متغیر	نامشخص	زمینه رزمnde	درصد	تعداد
عضویت رزمnde	پاسدار			۲۸
	بسیجی			۱۰۹
	سرباز وظیفه			۱۶۲
	سایر (ارتتشی، جهادی و ...)			۲۳
	نامشخص			۸۱
فصل وقوع مجروحیت	بهار			۴۸
	تابستان			۱۴۶
	پاییز			۷۳
	زمستان			۱۰۱
	نامشخص			۳۵
ساعت رخداد مجروحیت	ساعت‌تاریکی			۱۹۸
	ساعت‌روشنی			۲۰۵
محل مجروحیت	جهه غرب			۱۲۷
	جهه جنوب			۲۷۶
نوع سلاح	تیر اسلحه دستی			۵۴
	ترکش خمپاره			۲۲۳
	تیر تانک			۱۱
	مباران هوایی			۲۶
	میدان مین			۲۰
	علل غیرجنگی			۳۴
	نامشخص			۳۵
	عملیات			۱۱۰
چگونگی مجروحیت	پدافتند بعد عملیات			۱۰۹
	پدافتند موقع عادی			۱۳۳
	سایر			۲۲
	نامشخص			۲۹

جدول (۲) توزیع ناحیه مجروحیت در بین مجروحین مورد مطالعه

ناحیه مجروح شده	بلی	خیر	درصد	تعداد
سروگردان	۱۵/۷	۳۶۰	۸۴/۳	۳۴۰
	۳/۰	۳۹۱	۹۷/۰	۳۹۱
	۳۰/۰	۲۸۲	۷۰/۰	۲۸۲
	۵۷/۴	۱۷۱	۴۲/۶	۱۷۱
	۲۳۲			
چشم	۱۲۱	۳۸۰	۹۴/۳	۳۸۰
	۲۳	۵/۷	۵/۷	۵/۷
	۱۱۱	۱۵/۶	۸۴/۴	۳۴۰
	۵۷	۱۴/۱	۸۵/۹	۳۴۶
	۱۹	۴/۷	۴/۷	۳۸۴
اندام فوقانی	۱۲۱	۳۰/۰	۷۰/۰	۲۸۲
	۲۳۲	۵۷/۴	۴۲/۶	۱۷۱
	۳۰/۰	۳/۰	۹۷/۰	۳۹۱
	۳۶	۱۵/۷	۸۴/۳	۳۴۰
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
اندام تحتانی	۲۳۲	۵۷/۴	۴۲/۶	۱۷۱
	۲۳	۵/۷	۹۴/۳	۳۸۰
	۱۱۱	۱۵/۶	۸۴/۴	۳۴۰
	۵۷	۱۴/۱	۸۵/۹	۳۴۶
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
قفسه سینه	۲۳	۵/۷	۹۴/۳	۳۸۰
	۲۳	۵/۷	۵/۷	۵/۷
	۱۱۱	۵۷/۴	۴۲/۶	۱۷۱
	۲۳۲	۳/۰	۹۷/۰	۳۹۱
	۳۶	۱۵/۷	۸۴/۳	۳۴۰
شکم	۵۷	۱۴/۱	۸۵/۹	۳۴۶
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
	۳۶	۱۵/۶	۸۴/۴	۳۴۰
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
ستون فقرات	۵۷	۱۴/۱	۸۵/۹	۳۴۶
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
	۳۶	۱۵/۶	۸۴/۴	۳۴۰
	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴
لگن	۱۹	۴/۷	۹۵/۳	۳۸۴

همان‌گونه که در نمودار ۱ دیده می‌شود تعداد ۲۰۷ نفر (۰.۳۵٪) دچار مجروحیت از یک ناحیه شده و نزدیک به نیمی از افراد در بیش از یک ناحیه بدن مجروح شده بودند.

تفاوت‌هایی دارد. به نظر می‌رسد تلفیق تمامی اطلاعات و یکسان‌سازی تجزیه و تحلیل آنها و همچنین حذف موارد مشابه، راه اصلی شناخت نمای کامل مجروحیت‌ها و ناتوانی‌های جسمی و روانی ناشی از جنگ است.

وجود نوقص در داده‌ها و عدم دقت کافی در نگارش علمی واژه‌ها در برخی پرونده‌ها باعث شده که نتایج استخراج شده از این مطالعه قابل تعیین به کل مجروحین این جنگ نباشد، اما با توجه به تعداد کم مطالعات مشابه که با رویکرد طبی و طب پیشگیری به این مساله پرداخته‌اند، نتایج این مطالعه می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

سعی نویسنده‌گان این مقاله بر این بود که با تجزیه و تحلیل قسمتی از داده‌های مربوط به مجروحیت‌های جنگ ایران و عراق، به دخالت احتمالی برخی از متغیرهای مرتبط بپردازنده و از سویی دیگر در تحلیل نتایج خود با بررسی توزیع نواحی آسیب‌دیده به نقش احتمالی وسائل حفاظت فردی در کاهش مجروحیت‌ها اشاره‌ای داشته باشند. از دیدگاه ما مطالعه حاضر مقدمه‌ای بر مطالعه ابعاد کمی و کیفی مجروحیت‌های جنگی در ابعاد گستردگرتر و با نگاه پیشگیرانه‌تر است.

منابع

- 1- Songer TJ, LaPorte RE. Disabilities due to injury in the military. Am J Prev Med. 2000;18(Suppl 3):33-40.
- 2- Rosen SL, Cullen MR. Textbook of clinical occupational and environmental medicine. 2nd ed. New Haven CT: Elsevier Saunders; 2005. p. 234-5.
- 3- Hoeffler DF, Melton LJ. Changes in the distribution of Navy and marine corps casualties from World War I through the Vietnam conflict. Mil Med. 1981;146:776-9.
- 4- Writer JV, DeFraites RF, Keep LW. Non-battle injury casualties during the Persian gulf war and other deployments. Am J Prev Med. 2000;18:64-70.
- 5- Steven P. Cohen MAJ, Scott G, Thomas M, Larkin MAJ, Felipe V, et al. Presentation, diagnoses and mechanisms of injury and treatment of soldiers injured in operation iraqi freedom: An epidemiological study conducted at two military pain management centers. Anesth Analg. 2005;101:1098-103.
- 6- سالاری علی‌اکبر، نظری ابوالفضل، افضلی محمدمحسنین. بررسی آسیب‌های وارده بر ۹۹۹ مجرح ایران و عراق. مجله پزشکی کوثر. ۱۳۸۰؛۷۶:۲۸۱-۲۸۶.
- 7- Mohebbi HA, Nejad Sangari J, Saghafinia M, Akhavan A, Moharamzade Y. Injuries due to bullet and fragmentation munitions according to files of supreme medical commission. Journal of Military Medicine. 1386;3(9):225-31.
- 8- خاتمی سیدمسعود، حیدرپور عوض. بررسی ضایعات احتشام در جراحات نافذ شکم در مجروحین عملیات کربلای ۵. مجله پزشکی کوثر. ۱۳۷۶؛۹:۲۵۵-۹.
- 9- خاتمی سیدمسعود، ناصری محمدحسین، نویدی علی‌اصغر، بهنام بایک. بررسی چگونگی درمان ترومماهای نافذ کولون در خطوط مختلف درمانی در مجروحین جنگ تحمیلی. مجله پزشکی کوثر. ۱۳۷۷؛۹:۳۰-۴۰.
- 10- Jennings BM, Yoder LH, Heiner SL, Loan LA, Bingham MO. Soldiers with musculoskeletal injuries. J Nurs Scholarsh. 2008;40(3):268-74.

از سویی دیگر ۴۰ تا ۵۰٪ ناتوانی‌های ناشی از جنگ به دلیل آسیب‌های مکانیکی اندام و تنہ است. شایع‌ترین نقاط درگیر کمر و زانو هستند [۱۰]. در حالی که مطابق نتایج مطالعه حاضر بیشترین مجروحیت‌ها در ناحیه اندام رخ داده بود. در مطالعات داخلی بیشترین عضو درگیر را اندام تحتانی تشکیل می‌دهد [۶]. در بررسی انجام شده در ارتش آمریکا، ۵۳٪ کل اختلالات طبی جنگ‌های اخیر در نیروی زمینی مربوط به سیستم عضلانی اسکلتی بوده و این رقم در نیروی دریایی معادل ۶۳٪ به دست آمده است [۱۱].

بررسی‌های مقایسه‌ای ما حاکی از آن بود که فقط شیوع رخدادهای منجر به آمپوتاسیون می‌تواند متأثر از شرایط و عوامل ایجاد مجروحیت باشد و در مورد سایر پیامدها ارتباط معنی‌داری با عوامل ایجاد مجروحیت مشاهده نشد. البته تعیین این نتیجه به کل مجروحیت‌های جنگ ایران و عراق باید با احتیاط صورت پذیرد. مطالب مختلفی درباره استفاده از وسائل حفاظت فردی نظامی به‌هنگام آماده‌باش و نبرد ارایه شده است. مهم‌ترین اتفاق نظر آن است که تجهیز رزمندگان به این وسائل در پیشگیری از جراحات و نقص عضو تاثیر مثبت دارد. مهم‌ترین این وسائل کلاه، جلیقه ضدگلوله و عینک محافظه سینه، شکم، لگن و ستون فقرات، آمار مجروحیت‌های تنه ۱۶۲ مورد (۲۸٪ کل مجروحیت‌ها) محاسبه شد که در مقایسه با مجروحیت اندام فوقانی و تحتانی رقم بالایی است. با لحاظ نمودن آمار مجروحیت‌های ناحیه سر و گردن (۱۰٪) و بالاخن چشم‌ها (با عنایت به این نکته که تقریباً همه وسائل حفاظت فردی نبرد برای ناحیه تنه و سر طراحی شده‌اند) می‌توان استنباط نمود که وسائل حفاظت فردی نظامی می‌توانند به میزان قابل توجهی در صحنه‌های نبرد از بروز یا شدت جراحات بکاهند. به عنوان نمونه در مطالعه وسیعی که روی نظامیان آمریکایی در موگادیشو و سومالی انجام شد مشخص گردید که اکثر مرگ‌ها در اثر مجروحیت نواحی محافظت‌نشده مانند سر و صورت رخ داده است [۱۲]. شیوع مرگ به علت صدمات سر طی جنگ‌های اخیر نسبت به جنگ‌های باستانی و قدیمی با وجود پیشرفت تکنولوژی‌های نظامی کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته که یکی از علل آن حفاظت سر با استفاده از کلاه‌های محافظ جنگی است [۱۴]. با این وجود حصول اطمینان از این مساله مستلزم انجام مطالعات میدانی تکمیلی است و باید تجزیه و تحلیل صورت‌گرفته در حجم گستردگرتری از پرونده‌های مجروحیت‌های جنگ ایران و عراق در سطح کشور انجام گیرد و بررسی پژوهشی شیوع ناتوانی‌ها نیز انجام شود.

نکته دیگر آنکه در داده‌های مراجع مختلفی که اقدام به جمع‌آوری اطلاعات مربوط به مجروحین و جانبازان جنگ ایران و عراق نمودند، متغیرهای انتخاب شده و نحوه جمع‌آوری و پردازش آماری اطلاعات

- 13- Mabry RL, Holcomb JB, Baker AM, Cloonan CC, Uhorchak JM, Perkins DE, et al. United States army rangers in somalia: An analysis of combat casualties on an urban battlefield. *J Trauma*. 2000 Sep;49(3):515-28; discussion 528-9.
- 14- Blackburn TP, Edge DA, Williams AR, Adams CB. Head protection in England before the first World War. *Neurosurgery*. 2000;47(6):1261-85.
- 11- Songer T, LaPorte R. Disabilities due to injury in the U.S. armed forces highmark. Inc. Camp Hill, PA; [cited 2000 March]. Available from: <http://www.pitt.edu/~super7/6011-7001/6551>.
- 12- US Army Research Institute of Environmental Medicine. Total army injury and health outcomes database (TAIHOD) [updated 2007 September 19;]. Available from: <http://www.virec.research.va.gov/Non-VADatasources/TAIHOD.htm>.